

PŘEDMLUVA

Monografie *Slovosledné změny v bulharských a srbských evangelních památkách z 12. a 13. století* představuje text paleoslavistického výzkumu, který se věnuje nepříliš rozpracovanému problému slovosledných změn památek z raného jihoslovanského středověku na pozadí staroslověnských a řeckých biblických předloh. Tato publikace zapadá do mozaiky teoretických poznatků z oblasti diachronního výzkumu slovanských jazyků nebo i synchronní srovnávací slovanské jazykovědy a může být velmi podnětná pro další bádání zejména na poli historického vývoje syntaxe a slovosledu v jednotlivých středověkých slovanských památkách (v tomto aspektu je tato monografie průkopnická), ale také s ohledem na problematiku komparativního studia slovosledu v celoslovanském kontextu.

Problematika srovnávání slovosledu v slovanském kontextu v poslední době je zkoumaná obecně (např. Mladenova 2007) nebo celá řada jednotlivých výzkumů je věnovaná jednotlivým projevům slovosledné jazykové asymetrie ve slovanských jazycích – např. otázce distribuce klitik a jejich poziční propojení s jejich oporou (např. Svoboda 2000, 2001, Toman 2000). V poslední době k prezentaci pestré mozaiky slovosledu slovanské věty vznikají komparativní výzkumy věnující se slovanským příklonkám (a to nejen od autorů slovanského původu, srov. Franks – King 2000), zvláště v generativních gramatikách se klitika těší velkému vědeckému zájmu, protože je někdy velmi těžké je zařadit do generativního syntaktického modelu a proto je toto téma stále aktuální. Ve slovanském kontextu se tomuto tématu (především v česko-bulharské konfrontaci) se věnuje nejpodrobněji L. Uhlířová (2001, 2011a, 2011b, 2011c, 2012). Slovosledné změny a pozice jednotlivých klitik jsou zkoumány jak v diachronním vývoji jednotlivých slovanských jazyků (např. Kosek 2008, 2010, Pašov 2008), tak i z hlediska korpusové a počítačové lingvistiky (Uhlířová 2007, 2010, Tisheva – Dzhonova 2002). Slovosledné změny

jsou sledovány i z hlediska výzkumu objevení typických morfologických kategorií ve vývoji jednotlivých slovanských jazyků, jako je např. bulharský určitý člen: Svane (1962, Ivančev 1978). Na téma slovanského slovosledu je v poslední době nahlíženo i z hlediska a perspektivy ústní komunikace a syntaktických struktur používaných v konkrétních komunikativních situacích namířených k individuální interpretaci výpovědi (Tiševa 2011, 2013), a vždy aktuální jsou k výzkumu o aktuálním větném členění slovanské věty (Tisheva – Dzhonova 2006). Proto věříme, že monografie *Slovosledné změny v bulharských a srbských evangelních památkách z 12. a 13. století*, která představuje přepracovanou verzi disertační práce autorky obhájené na Masarykově univerzitě v r. 1999, přispěje k ucelenějšímu pohledu na značně rozsáhlou a pestrou problematiku slovanského slovosledu v diachronním aspektu, protože se věnuje období, které z tohoto hlediska doposud nebylo dostatečně objasněno, a že poslouží i pro další výzkum středověkých památek slovanského Balkánu.

Tento výzkum by určitě nevznikl bez vedení a podpory ze strany prof. PhDr. Radoslava Večerky, DrSc., a proto bych mu na tomto místě ráda poděkovala nejen za jeho odborné rady a vedení na poli paleoslavistiky, ale i za jeho lidskou podporu a vstřícnost. Za cenné připomínky a upřímné a fundované rady při finalizaci této monografie děkuji doc. PhDr. Ireně Bogoczové, CSc., z Ostravské univerzity a doc. Margaritě Mladenovové, CSc., ze Sofijské univerzity sv. Klimenta Ochridského, které mi dodaly odvahu k publikování mého výzkumu. Ráda bych rovněž poděkovala své rodině za trpělivost, pochopení a podporu při nekonečných hodinách strávených u počítače, kdy jsem byla sice fyzicky v současnosti, ale můj duch se vznášel kdesi v temnotách bulharského a srbského středověku.

květen 2016
autorka